

Αρείου Πάγου: 575/93

Πηγή: Ποινικά Χρονικά ΜΓ'93 σελ. 403

Περίληψη

Ανθρωποκτονία από αμέλεια (302 παρ.1 ΠΚ). Αναιρείται, ελλείπει αιτιολογίας και νόμιμης βάσης, απόφαση, που καταδίκασε πολιτικό μηχανικό και μηχανολόγο-ηλεκτρολόγο για τη θανάτωση εργαζόμενου σε οικοδομή: δεν διαλαμβάνονται με σαφήνεια οι συλλογισμοί, που άγουν το δικαστήριο στην κρίση του για την τέλεση του εγκλήματος. Δεν διαχωρίζονται οι νομικές υποχρεώσεις και παραλείψεις των κατηγορουμένων κατά την επίβλεψη του έργου, ούτε περιγράφεται το είδος της αμέλειάς τους. Αντιφάσεις στο αιτιολογικό της απόφασης σχετικά με την επιμέλεια της κάλυψης του θανατηφόρου ορύγματος της οικοδομής με προσωρινό σκέπαστρο.

Πρόεδρος: Α. Σιούλας

Εισηγητής: Εισαγγελέας: Δ. Τσεβάς

Οι αναιρεσιόντες Κ.Ν.Τ. και Ι.Γ.Α. καταδικάστηκαν με την προσβαλλόμενη υπ' αριθμ. 1648/92 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης σε ποινή φυλακίσεως για ανθρωποκτονία από αμέλεια και παράβαση του π.δ. 1071/81 και ειδικότερα γιατί υπό την ιδιότητα του πολιτικού μηχανικού ο πρώτος και του μηχανολόγου - ηλεκτρολόγου ο δεύτερος, αμφότεροι δε ως επιβλέποντες την εκτέλεση του σ' αυτή οικοδομικού έργου και δη ο μεν πρώτος την κατασκευή αυτού, ο δε δεύτερος τις ηλεκτρομηχανολογικές εργασίες του, από αμέλειά τους επέφεραν το θάνατο του εργαζόμενου στο έργο Λ.Ε., ο οποίος τραυματίστηκε θανασίμως κατά την πτώση του σε ακάλυπτο ορύγμα της οικοδομής, την ύπαρξη του οποίου γνώριζαν οι κατηγορούμενοι και δεν φρόντισαν για την κάλυψή του. Στο σκεπτικό της απόφασης αυτής δεν διαλαμβάνονται με πληρότητα, σαφήνεια και χωρίς αντιφάσεις τα προκύψαντα πραγματικά περιστατικά που συγκροτούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση των εγκλημάτων, για τα οποία η καταδίκη των αιτούντων, και οι νομικοί συλλογισμοί με τους οποίους τα περιστατικά αυτά υπήχθησαν στις εφαρμοσθείσες ουσιαστικές ποινικές διατάξεις.

Συγκεκριμένως στην απόφαση δεν διαχωρίζονται και δεν εξειδικεύονται οι νομικές υποχρεώσεις και οι διαπιστωθείσες παραλείψεις καθενός από τους κατηγορούμενους αναφορικά προς το επέλθον αποτέλεσμα, αναγκαιώς διαφορετικές, εν όψει τη ιδιότητας εκάστου κατά την επίβλεψη του έργου, και δεν περιγράφεται το είδος της αμέλειας τούτων ή του καθενός απ' αυτούς. Αντιφατικώς περαιτέρω στο ίδιο αιτιολογικό διαλαμβάνεται αρχικώς μεν ότι οι κατηγορούμενοι δεν φρόντισαν για τη διαρκή κάλυψη του ανοίγματος με προσωρινό σκέπαστρο ικανής αντοχής, ακολούθως δε ότι το σκέπαστο αυτό είχε τοποθετηθεί με υπόδειξη του επιβλέποντος πολιτικού μηχανικού, αλλά την ημέρα του ατυχήματος δεν υπήρχε, χωρίς να αναφέρεται ο τρόπος και ο χρόνος της αφαιρέσεως και ιδίως αν τούτο συνέβη με εντολή ή έστω και με γνώση των κατηγορουμένων. Έτσι η απόφαση στερείται της από τα άρθρα 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 του ΚΠΔ επιβαλλόμενης ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας, καθίσταται δε αδύνατος ο αναιρετικός έλεγχος της ορθής ή μη υπαγωγής των ανελέγκτως γενομένων δεκτών δια της αποφάσεως πραγματικών περιστατικών στις εφαρμοσθείσες ουσιαστικές ποινικές διατάξεις, αφού από την απόφαση λείπουν και οι νομικοί συλλογισμοί για την υπαγωγή αυτή. Βάσιμοι, συνεπώς, παρίστανται οι περί ελλείψεως ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας νόμιμης βάσης, από τις διατάξεις των στοιχ. Δ και Ε της παρ. 1 του άρθρου 510 του ΚΠΔ προβλεπόμενοι, λόγοι των υπό κρίση αιτήσεων των ανωτέρω κατηγορουμένων και πρέπει ν' αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και παραπεμφθεί η υπόθεση για νέα συζήτηση στο ίδιο δικαστήριο, η συγκρότηση του οποίου από δικαστές άλλους εκτός απ' αυτούς που δίκασαν προηγουμένως είναι δυνατή (άρθρ. 519 ΚΠΔ).